



WEGHSTEEN

beheert uw vermogen

Rendement

12^{de} jaargang | september 2018 | nr 38

FINANCIËEL NIEUWS



DE HERVORMING VAN HET ERFRECHT EN HUWELIJKSVERMOGENSRECHT

TIJD VOOR HERVORMING

Ons erfrecht en huwelijkvermogensrecht dateerden letterlijk nog uit de tijd van Napoleon.

Nochtans is het familielevens – gelukkig maar – enorm geëvolueerd en gemoderniseerd. Denk maar aan nieuw samengestelde gezinnen die vandaag geen uitzondering meer vormen op de regel, de gewijzigde samenstelling van het vermogen (doorgaans meer roerend dan onroerend), het feit dat we alsmat langer leven en dit ervoor zorgt dat men doorgaans pas erft in een latere fase van het leven... Met als gevolg dat de wettelijke bepalingen niet meer aangepast waren aan onze moderne samenleving.

Bovendien was er onder het oude erfrecht weinig vrijheid. Het voorbehouden erfdeel (de erfrechtelijke reserve) was heel erg ruim en bovendien “in natura” (dit wil zeggen op de goederen zelf).

Eindelijk is het nu zover. Op 1 september 2018 is het Belgische erfrecht grondig gewijzigd.

Hierna volgt vooreerst een nadere toelichting van één van de belangrijkste wijzigingen die het nieuwe erfrecht brengt, meer bepaald de vermindering van het voorbehouden erfdeel/de erfrechtelijke reserve en bijgevolg meer vrijheid.

Verder belichten we de modernisering van de erf- en schenkbelasting die gelijktijdig in Vlaanderen werd ingevoerd. Daarbij wordt er dieper ingegaan op de gewijzigde tarieven van de erfbelasting in de zijlijn en belichten we ook de nieuwe Vlaamse erfensprong (zgn. “doorgeefschenking”).

Tot slot wordt in deze bijdrage stilgestaan bij de wijziging van de inbrengeregels van de verzekeringsprestaties uit levensverzekeringen.

WIJZIGING IN RESERVATAIRE GEDEELTE

1) Minder reserve - Meer vrijheid om de nalatenschap naar wens te verdelen

Onder het oude erfrecht bestonden er drie categorieën van reservataire erfgenamen: 1) de kinderen (of bij gebreke daaraan de kleinkinderen), 2) de ouders (of bij gebreke daaraan de grootouders) en 3) de langstlevende echtgenoot.

Hoeveel er voor de kinderen gereserveerd was, hing af van het aantal kinderen dat men naliet. Had men één kind, dan was de helft van de nalatenschap gereserveerd voor dat kind. Had men twee kinderen, dan was twee derden van de nalatenschap voor hen gereserveerd. Dit betekende dus één derde per kind. Had men drie kinderen, dan was drie vierden van de nalatenschap voor die drie kinderen gereserveerd. Dit betekende dus één vierde per kind.

Het aandeel vermogen waarover men vrij kon beschikken, hing dus af van het aantal kinderen dat men naliet.

Wanneer men, daarentegen, geen kinderen of kleinkinderen naliet, dan erfden de ouders een voorbehouden erfdeel, hetzij ieder één vierde per ouder.

De langstlevende echtgenoot was - en is onder de nieuwe wet nog steeds - eveneens een “beschermde” erfgenaam. Deze moet minstens het vruchtgebruik over de gezinswoning en de inboedel erven. Wanneer de gezinswoning en de inboedel in waarde minder dan de helft van het vermogen vertegenwoordigen, is voor de langstlevende echtgenoot nog meer vruchtgebruik gereserveerd. Namelijk tot hij of zij het vruchtgebruik erft over de helft van het vermogen. De nieuwe wet bevat voortaan het principe dat de langstlevende de inkorting niet kan vragen van schenkingen gedaan door de erflater voor het huwelijk.

Het oude en rigide concept van de reserve was niet aangepast aan het moderne familielevens. Ouders gaan spijtig genoeg vaker uit elkaar. Kinderen worden zo vaker in nieuw samengestelde gezinnen opgevoed. Kinderen krijgen een intense familieband in beide gezinnen, zowel met de pluspapa of de plusmama, maar ook met de halfbroer en halfzus. In bepaalde gevallen verwatert de band helaas met één van de ouders, waardoor die ouder soms moeilijkheden heeft om een bepaald erfdeel van zijn of haar vermogen te reserveren voor een kind dat hij of zij zelden heeft kunnen zien.

Daarom heeft de wetgever de regels met betrekking tot de erfrechtelijke reserve versoepeld. Het voorbehouden erfdeel wordt teruggeschroefd naar de helft van de nalatenschap, ongeacht het aantal kinderen dat men nalat.

Heeft men één kind, dan is de helft van de nalatenschap voor dat kind gereserveerd. Over de andere helft van de nalatenschap kan men dan vrij beschikken. Heeft men twee kinderen, dan is de helft van de nalatenschap voor die twee kinderen gereserveerd. Dit betekent dus voor ieder één vierde. Heeft men drie kinderen, dan is eveneens de helft van de nalatenschap voor hen gereserveerd. Dit betekent dus voor ieder één zesde.

	VÓÓR HERVORMING		NA HERVORMING	
	Gereserveerd	Vrij beschikbaar	Gereserveerd	Vrij beschikbaar
1 kind	1/2	1/2	1/2	1/2
2 kinderen	2/3 (of 1/3 per kind)	1/3	1/2 (of 1/4 per kind)	1/2
3 kinderen	3/4 (of 1/4 per kind)	1/4	1/2 (of 1/6 per kind)	1/2
4 kinderen	3/4 (of 3/16 per kind)	1/4	1/2 (of 1/8 per kind)	1/2



Dit terugschroeven van het voorbehouden erfdeel beantwoordt aan de actuele behoefte naar meer vrijheid om het vermogen vrij te kunnen bestemmen zoals men dat zelf wil. Het beantwoordt eveneens aan de actuele maatschappelijke behoefte om zich aan te passen aan de grote diversiteit van familiale situaties. Ouders krijgen de vrijheid om zelf aan te wijzen hoe hun vermogen na hun overlijden zal overgaan. Deze maatregel stelt ouders in nieuw samengestelde gezinnen in de mogelijkheid om een deel van hun erfenis aan hun stiefkinderen te geven. Vermits voortaan de helft van de nalatenschap vrij beschikbaar wordt, zal men ook een deel van de nalatenschap via schenking of via testament aan een stiefkind dat vele jaren in het gezin mee opgroeide, kunnen toebedelen. In het verleden was dit veel moeilijker in kroostrijke gezinnen omdat het beschikbaar deel (te) beperkt was.

Het nieuwe erfrecht stelt ouders ook in staat om een kind dat het moeilijk heeft, iets meer of anders te kunnen helpen dan de andere kinderen. Doordat het beschikbaar deel in de toekomst in de meeste gevallen groter wordt, krijgen de ouders meer vrijheid om één kind (bv. een ziek kind) een extra duwtje in de rug te geven. Kinderen waarmee het contact doorheen de jaren vertroebelde of verbroken is, zal men – indien gewenst - ook minder kunnen geven. Het volledig uitsluiten van de kinderen uit de nalatenschap is echter ook onder het nieuwe erfrecht niet mogelijk.

Tot slot kan je hier in België in de toekomst ook iets meer in de voetsporen treden van Warren Buffet of Bill Gates en heb je nu meer vrijheid om een deel van je vermogen te bestemmen voor een goed doel. Onder het oude erfrecht was het voor ouders

moeilijk om ook een substantieel deel van het vermogen te bestemmen via schenking of legaat aan het goede doel omdat zij tegen de grenzen van het beschikbaar deel aanbotsten. Doordat het beschikbaar deel nu ruimer is, zal dit de mogelijkheden voor filantropie enkel maar verruimen.

Het beschikbaar deel is nu dus ruimer, maar het wettelijk erfdeel blijft onder het nieuwe erfrecht ongewijzigd. Het ruimer beschikbaar deel kan enkel via schenking of testament aan welbepaalde personen vermaakt worden. Dit betekent dat men dus zelf het initiatief hiertoe moet nemen. Naar ons aanvoelen leeft bij vele mensen de foute perceptie dat het nieuwe erfrecht ook een erfrecht voor stiefkinderen voorziet. Dit is niet het geval. Plusouders die een bepaald deel van hun vermogen aan hun stiefkinderen willen vermaken, moeten hiertoe nog steeds zelf een vermogensplanning uitwerken.

Grijpen ouders niet via schenking of legaat in, dan zal het wettelijke erfrecht nog steeds toepassing vinden. Het wettelijke erfrecht voorziet in een gelijkheid tussen alle kinderen. Dit is niet gewijzigd:

	VÓÓR HERVORMING	NA HERVORMING
1 kind	1/1	1/1
2 kinderen	Ieder 1/2	Ieder 1/2
3 kinderen	Ieder 1/3	Ieder 1/3
4 kinderen	Ieder 1/4	Ieder 1/4

2) Geen reserve meer voor ouders – wel een “onderhoudsvordering” voor “behoefte” ouders

Onder het oude erfrecht hadden ouders elk recht op één vierde van de nalatenschap. Dit was enkel zo indien er geen kinderen waren en indien er geen testament bestond in het voordeel van de langstlevende echtgenoot of wettelijk samenwonende partner. Feitelijk samenwonende partners konden evenwel niet begunstigd worden ten koste van het voorbehouden erfdeel van de ouders.

Dit leidde in de praktijk soms tot pijnlijke situaties. Steeds meer mensen kiezen ervoor om niet te huwen en wonen samen. Het klassieke gezin van gehuwde ouders met kinderen wordt steeds minder de norm. Sommige koppels officialiseren hun samenwoning door een verklaring af te leggen voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente waar ze wonen. Hierdoor ontstaat het (weliswaar beperkte) statuut van de “wettelijke samenwoning”. Wettelijke samenwoners erven slechts vruchtgebruik over de gezinswoning krachtens de wet. Ze kunnen tevens via een schenking of testament elkaar begunstigen en zo het voorbehouden erfdeel van de ouders uitschakelen. Voor feitelijke samenwoners gaat dit niet. Vele koppels waren zich hier niet van bewust en dachten dat zij elkaar met een testament “beveiligd” hebben. Wanneer één van de partners kinderloos overleed, werd de langstlevende samenwonende partner met de reserve van diens “schoon”ouders geconfronteerd. Dit leidde in de praktijk tot soms schrijnende situaties. In het nieuwe erfrecht kan iemand die feitelijk samenwoont in een dergelijk geval in een testament zijn hele erfenis nalaten aan zijn of haar feitelijk samenwonende partner, zonder dat zijn of haar ouders dat testament via de reserve kunnen aanvechten.

De reserve van de ouders van iemand die zelf geen kinderen heeft, wordt in het nieuwe erfrecht immers afgeschaft. De reserve wordt vervangen door een uitbreiding van de onderhoudsverplichting ten laste van de nalatenschap.

Enkel indien ouders behoeftig zijn, kunnen zij een bedrag uit de nalatenschap van hun vooroverleden kind vorderen. Ouders worden geacht behoeftig te zijn wanneer zij zelf niet in staat zijn om in hun levensonderhoud te voorzien. De omvang van de onderhoudsvordering wordt begrensd door de omvang van de vroegere reserve van de ouder: maximum 1/4de van de nalatenschap. Dit betekent dat de behoeftige ouder enkel een vordering zal hebben op de nalatenschap ten belope van zijn noden maar dit met een maximumwaarde van 1/4de van de nalatenschap van het vooroverleden kind.





WIJZIGING TARIEVEN ERFBELASTING ZIJLIJN



De hervorming van het erfrecht leidde tot reactie van de fiscale decreetgever in Vlaanderen.

Op 27 juni 2018 keurde het Vlaams Parlement een decreet goed **tot modernisering van de erf- en schenkbelasting, aangepast aan het nieuwe erfrecht**. Dit decreet treedt op 1 september 2018 in Vlaanderen in werking.

Een eerste wijziging wordt aangebracht aan de schenk- en erfbelasting.

De **huidige tarieven** van de Vlaamse erfbelasting zijn de volgende:

SCHIJVEN	Rechte lijn	SCHIJVEN	Zijlijn Broers/Zussen	Zijlijn Anderen
€ 0 – € 50.000	3%	€ 0 – € 75.000	30%	45%
€ 50.000 – € 250.000	9%	€ 75.000 – € 125.000	55%	55%
> € 250.000	27%	> € 125.000	65%	65%

Vanaf 1 september wordt het hoogste tarief in de zijlijn gereduceerd van 65% naar 55%. Bovendien wordt er een bijkomend tarief van 25% ingevoerd op de eerste schijf van 35.000 euro.

Concreet zullen de tarieven van de erfbelasting er in Vlaanderen als volgt uitzien:

SCHIJVEN	Rechte lijn	SCHIJVEN	Zijlijn Broers/Zussen	Zijlijn Anderen
€ 0 – € 50.000	3%	€ 0 – € 35.000	25%	25%
€ 50.000 – € 250.000	9%	€ 35.000 – € 75.000	30%	45%
> € 250.000	27%	> € 75.000	55%	55%

Het hoogste tarief van 65% voor erfenissen aan broers en zussen of tussen niet-verwanten verdwijnt. Dit tarief werd in het verleden al van 80% naar 65% verlaagd. Nu wordt dat 55%. Voor deze beide categorieën komt er bovendien een verlaagd tarief van 25% op de eerste schijf van 35.000 euro.

Reeds geruime tijd oogst de belastingdruk op verkrijgingen tussen broers en zussen veel kritiek. De huidige tarieven worden immers als onredelijk hoog ervaren.

De invoering van een nieuwe ondergrens voor verkrijgingen tot 35.000 euro, belastbaar aan 25%, biedt een belastingmatiging voor kleinere erfdeelen. Tegelijk belet de afschaffing van het toptarief van 65% dat bepaalde verkrijgingen een zeer zware taxatie ondergaan. Niettemin kunnen we er niet omheen dat de verlaging enigszins beperkt blijft en dat het tarief nog steeds vrij hoog ligt.

DE GENERATIESPRONG

1) Generatiesprong door verwerping erfdeel

Sinds enkele jaren kunnen kinderen van een erflater beslissen om de erfenis van hun ouder te verwerpen ten voordele van hun eigen kinderen (de kleinkinderen van de erflater). Dit is de zogenaamde (vrijwillige) “generatiesprong”. Het (klein)kind neemt de plaats in van diens verwerpende ouder en het (klein)kind erft rechtstreeks van de (groot)ouder.

De verwerping impliceert dat er slechts éénmaal erfbelasting verschuldigd is door de kleinkinderen. Verwerpt de ouder de nalatenschap niet, dan betaalt hij zelf erfbelasting en betalen de kleinkinderen op hun beurt nog eens erfbelasting op datzelfde vermogen.

Opmerkelijk is dat het niet de erflater zelf is die de beslissing daartoe diende te nemen, maar wel het kind van de

erflater. De erflater/grootouder heeft hier geen vat op. Bovendien was dit een “alles of niets-verhaal” aangezien die “generatiesprong” enkel kon gebeuren als een kind volledig afstand deed van zijn deel ten voordele van de kleinkinderen. Het verwerpende kind verloor daarbij alle erfaanspraken die hij had in de nalatenschap van zijn ouder. Slechts een (breuk)deel van de nalatenschap laten vererven naar de kleinkinderen was niet mogelijk.

Het groot nadeel was dat de fiscus geen nadeel mocht ondervinden van de verwerping. De kleinkinderen betaalden evenveel erfbelasting als die ouder zou betaald hebben indien hij de nalatenschap niet had verworpen.

Die “generatiesprong” of “erfenissprong” werd in de praktijk dan ook amper toegepast.

2) Nieuwe Vlaamse generatiesprong

Bepaalde erfopvolgers hebben nochtans de wens om een deel van hun erfdeel zo snel mogelijk door te schenken aan de volgende generatie.

Fiscaal gezien impliceert dit dat er op korte tijd tweemaal een belasting op de overdracht van dezelfde goederen wordt geheven: enerzijds erfbelasting op de overdracht tussen grootouder - kind en anderzijds schenkbelasting op de overdracht tussen ouder - kleinkind.

Het nieuwe erfrecht voorziet een nieuwe vorm van generatiesprong. Middels het *decreet van 6 juli 2018 tot modernisering van de erf- en schenkbelasting, aangepast aan het nieuwe erfrecht* opteerde de Vlaamse Regering voor de invoering van een nieuwe mogelijkheid om een erfenissprong te realiseren. Die erfenissprong krijgt haar fiscale vertaling in een nieuwe vrijstelling van schenkbelasting voor de waarde van de goederen die maximaal binnen één jaar eerder aan erfbelasting werd onderworpen.

Met ingang van 1 september 2018 wordt een ruimere non-bis-in-idemregel ingevoerd tussen de erf- en schenkbelasting.

HET ARTIKEL LUIDT ALS VOLGT

“Als de waarde van de goederen die belast is met de erfbelasting, of een deel van deze goederen, binnen het jaar na het overlijden van de erflater, door een verkrijger van wie de verkrijging belast werd aan het tarief voor een verkrijging in de rechte lijn en tussen partners, bij notariële akte wordt geschonken aan een of meer van zijn afstammelingen of aan een of meer personen die voor de toepassing van de schenkbelasting met afstammelingen worden gelijkgesteld, wordt de schenking vrijgesteld van de schenkbelasting in de mate dat de waarde van de geschonken goederen de brutowaarde van de met erfbelasting belaste goederen niet te boven gaat.

In voorkomend geval wordt het bedrag van de vrijstelling beperkt met toepassing van de volgende formule: $X = a \times b/c$, waarbij de parameters als volgt worden gedefinieerd:

1° a = het bedrag van de schenkbelasting zonder de toepassing van de vrijstelling;

2° b = het gedeelte van de schenking dat overeenstemt met de met erfbelasting belaste brutowaarde;

3° c = de totale belastbare grondslag van de schenking.

Het bedrag van de vrijstelling, vermeld in het eerste lid, kan nooit hoger zijn dan het bedrag van de erfbelasting dat geheven werd op de overdracht aan de schenker. Als de schenker meer dan één schenking doet zoals vermeld in het eerste lid, wordt het maximumbedrag van de vrijstelling beoordeeld voor alle schenkingen samen.”

De Vlaamse erfenissprong voorziet aldus in een vrijstelling van schenkbelasting voor de waarde van de goederen die binnen het jaar vóór de schenking ook aan erfbelasting werd onderworpen. De goederen moeten echter effectief aan de begiftigde worden overgedragen binnen het jaar. Hierdoor kan de vrijstelling dus niet worden toegepast bij een schenking onder een opschortende voorwaarde of termijn.

De nieuwe non-bis-in-idemregel kan enkel toegepast worden als de erfbelasting, die werd geheven op de goederen of de waarde ervan die het voorwerp zijn van

de schenking, in het Vlaamse Gewest werd geheven. De gegeven erfbelasting moet ook reeds betaald zijn op het ogenblik dat de vrijstelling in de schenkbelasting wordt toegepast, en dit om misbruiken te voorkomen. Er wordt ook enkel rekening gehouden met het bedrag van de erfbelasting dat op regelmatige wijze is geheven op de intiële aangifte. Aanvullende erfbelasting die nadien wordt geheven naar aanleiding van de indiening van aanvullende of nieuwe aangiften of van een ambtshalve aanslag, blijft buiten beschouwing.



Het is uiteraard de bedoeling dat er een duidelijke band zichtbaar blijft tussen de verkrijging uit de nalatenschap enerzijds en de vrijgestelde schenking anderzijds. Bijgevolg zal de vrijstelling van de schenkbelasting niet verleend worden voor onroerende goederen die geen deel uitmaakten van de nalatenschap. De belastingvrije schenking is wél mogelijk wanneer de erfopvolger vóór het overlijden al zakelijke rechten op het onroerend goed had. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer de erfopvolger onverdeeld mede-eigenaar was of een beperkt zakelijk recht bezat op een goed dat voor een ander deel bij overlijden werd verkregen. Enkel voor onroerende goederen die volledig vreemd zijn aan de verkrijging bij overlijden zal de vrijstelling van de schenkbelasting niet verleend worden.

Tot slot zijn er nog enkele randvoorwaarden bij de toepassing van de Vlaamse generatiesprong: de schenking moet bij notariële akte verricht zijn, er moet erfbelasting geheven zijn op de erfelijke overdracht, die erfbelasting moet door het Vlaamse Gewest geheven zijn, aanvullende sommen zijn uitgesloten, voor de onroerende activa is de identiteit van de overgedragen goederen vereist, voor roerende goederen volstaat de identiteit van overgedragen waarden, en het overlijden van de erflater moet van na 31 augustus 2018 dateren.

Met het Decreet wordt tegemoet gekomen aan de verzuchtingen van de huidige – immer veranderende – maatschappij. De mogelijkheid om een generatiesprong uit te voeren, kan alleen maar worden toegejuicht.

Met de nieuwe erfwet is het vanaf 1 september 2018 bovendien mogelijk dat (groot)ouders en (klein)kinderen een generatiesprong zelf overeenkomen middels een punctuele erfovereenkomst.

3) Slotopmerkingen

Ter volledigheid kan nog verwezen worden naar twee bepalingen uit de Vlaamse Codex Fiscaliteit.

Een eerste (artikel 2.7.5.0.3 Vlaamse Codex Fiscaliteit) voorziet in een gunstregeling voor de erfbelasting die verschuldigd is naar aanleiding van de tweede erfelijke overdracht, als er zich twee erfelijke overdrachten voordoen met betrekking tot dezelfde goederen binnen het jaar. Als goederen – die belast zijn met de erfbelasting – binnen een jaar na het overlijden van de erflater het voorwerp uitmaken van één of meer andere overdrachten bij overlijden, dan wordt de wegens die overdrachten verschuldigde erfbelasting met de helft verminderd. Het is een gedeeltelijke non-bis-in-idemregel.

In het kader van de generatiesprong verdient ook artikel 2.7.5.0.1. Vlaamse Codex Fiscaliteit een vermelding. In dit artikel wordt er immers in een belastingvermindering van maximaal 500 euro voorzien indien de nettoverrijging (in rechte lijn en tussen partners) van roerende en onroerende goederen samen maximum 50.000 euro bedraagt. De vermindering wordt degressief verleend. Hoe kleiner de erfenis, hoe groter aldus de vermindering.

De belastingvermindering wordt toegepast volgens een wettelijk vooropgestelde formule. De vermindering = 500 euro x (1 – (nettoverrijging/50.000)). Dit kan schematisch worden voorgesteld:

NETTOVERKRIJGING	VERMINDERING
€ 2.500	€ 475
€ 5.000	€ 450
€ 7.500	€ 425
€ 10.000	€ 400
€ 12.500	€ 375
€ 15.000	€ 350
...	...
€ 47.500	€ 25
€ 50.000	€ 0

Het hoogste bedrag waarbij de erfbelasting volledig kan worden vermeden, bedraagt 12.500 euro. In de praktijk zal op een nettoverrijging van 12.500 euro (of minder) geen erfbelasting betaald moeten worden. De belastingvermindering ten bedrage van 375 euro is immers even groot als de verschuldigde erfbelasting (3% 12.500 euro = 375 euro). Zo kunnen grootouders aan vier kleinkinderen in totaal 50.000 euro nalaten zonder dat daarop erfbelastingen verschuldigd zijn. Uiteraard dient er rekening mee gehouden te worden dat het gereserveerd erfdeel van de kinderen van de grootouders niet overschreden werd.



WIJZIGING INBRENG LEVENSVZERZEKERING

Een andere verandering die voortvloeit uit de hervorming van het erfrecht heeft betrekking op de erfrechtelijke verdeling van verzekeringsprestaties uit levensverzekeringen.

Het erfrecht stelt dat alles wat een erfgenaam in rechte nederdalende lijn, bij schenking onder de levenden of bij testament, heeft ontvangen, **als voorschot op zijn erfdeel** wordt aanzien, tenzij dit uitdrukkelijk anders werd bepaald. De erfgenaam is bijgevolg verplicht het verkregen voordeel bij de vereffening en verdeling van de nalatenschap op zijn erfdeel te laten aanrekenen (inbrengen), tenzij de schenking of het legaat is gedaan buiten erfdeel of met vrijstelling van inbreng.

De Verzekeringwet bepaalde, daarentegen, dat een verzekeringsprestatie, uitgekeerd naar aanleiding van het overlijden van de verzekeringnemer, pas onderworpen werd aan de inbreng, voor zover de verzekeringnemer dit uitdrukkelijk bedongen had. De Verzekeringwet bevatte aldus een **vermoeden van vrijstelling van inbreng** voor wat betreft de verzekeringsprestatie, uitgekeerd naar aanleiding van het overlijden van de verzekeringnemer.

De Verzekeringwet week dus af van het erfrecht door te bepalen dat de verzekeringsprestatie slechts aan inbreng was onderworpen indien de verzekeringnemer dit uitdrukkelijk had bedongen.

Door de hervorming van het erfrecht beoogde de wetgever deze bijzondere regels uit de Verzekeringwet in overeenstemming te brengen met de algemene principes van het erfrecht. De Verzekeringwet werd immers gewijzigd als volgt: “In geval van overlijden van de verzekeringnemer is de verzekeringsprestatie, overeenkomstig het Burgerlijk Wetboek, onderworpen aan de inkorting **en aan de inbreng**.”

Hoe wordt de inbreng van een dergelijke verzekeringsprestatie fiscaal benaderd? Per 2 oktober 2017 werd door de Vlaamse fiscale administratie bevestigd (standpunt nr. 17046) dat de begunstigde van de verzekeringsprestatie enkel belast wordt op het deel van het voordeel dat hij behoudt en dat de erfgenamen die een deel van het voordeel via inbreng verkrijgen op hun deel worden belast.

Ann Maelfait
Partner Rivos Advocaten
Brussel Gent



RIVUS Advocaten: kantoor Brussel
Boulevard St. Michel 2
1150 Brussel - Bruxelles
T +32 (0)2 613 09 70
F +32 (0)2 613 09 77

RIVUS Advocaten: kantoor Gent
Steenakkerstraat 22
9070 Heusden (Destelbergen)
T +32 (0)9 393 47 00
F +32 (0)9 393 47 01

Maatsch. zetel:

Rijselstraat 2A, 8200 Brugge
T +32 (0) 50 33 33 61
F +32 (0) 50 34 16 30

RPR Gent, afd. Brugge
BTW BE 0405 156 033

Kantoor:

Kortrijksesteenweg 930, 9000 Gent
T +32 (0) 9 265 71 40
F +32 (0) 9 223 09 07

www.weghsteen.be
info@weghsteen.be

Gehele of gedeeltelijke overname uit deze publicatie wordt slechts toegestaan na uitdrukkelijke toestemming van de redactie. Hoewel wij de grootste zorg besteden aan deze uitgave, kan de redactie geen aansprakelijkheid aanvaarden voor eventuele onjuistheden of onvolledigheden in de teksten van deze newsletter. Heeft u vragen bij één of meerdere artikels, bel dan naar het nummer 050 33 33 61.

V.U. Vincent Weghsteen ,
Rijselstraat 2A te 8200 Brugge
Realisatie: mindsetting.be


WEGHSTEEN
beheert uw vermogen